

Ročník II.
Číslo 2
Prosinec 2006

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Co se děje

Vážení čtenáři, žáci, učitelé!
Blíží se vánoční svátky,
období klidu, pohody,
rozjímání. Za redakci našeho
školního časopisu Blik
bychom vám všem chtěli
popřát pěkné a klidné
Vánoce a hodně štěstí a
zdraví do nového roku 2007.

Blik

24. 10. ve třídách 3. B a 7. A proběhl již
podruhé výzkum svačin, který se prováděl
v celé republice pod patronací Fóra zdravé
výživy a České kardiologické společnosti

3. 11. jeli žáci 3. B na exkurzi do Stožce

27. 11. prvňáčci a druháci byli na představení
Vánoce s kamarády

5. 12. všichni se těšili na Mikuláše

6. 12. se všichni kromě prvňáčků zúčastnili
vzdělávacího programu společnosti Faber, bylo
to moc zajímavé, zábavné a poučné

7. 12. první ročníky zápolily v tělocvičně na
Mikulášském klání

12. 12. proběhl v ZUŠ klavírní koncert

14. 12. navštívili žáci prvního stupně
představení Putování za vánoční hvězdou

15. 12. proběhl v tělocvičně maskarní
karneval, který uspořádali žáci 8. ročníků

HVĚZDNÁ NOC

Předmět přírodověda je pro žáky obvykle zpestřením vyučovacího procesu. Obzvláště téma „Vesmír“ mají velice rádi. Po náležitě teoretické přípravě jsme se proto rozhodli se třídou 5.A pro praktičtější získání zkušeností a poznatků. Stali jsme se na chvíli malými hvězdáři. Strávili jsme docela dobrodružnou noc ve škole. Kromě pozorování nádherné hvězdné oblohy jsme se na chvíli převtělili v různé tajemné bytosti.

Bylo nám spolu dobře takto ve škole „mimo školu“.

Těšíme se na další podobné setkání.

Eva Dvořáková s 5. A

Zážitky z této neobvyklé noci jsme literárně zpracovali ve slohové práci.

Následující vypravování je „z per“ žákyní Ivy Filipové, Petry Chvostové, Moniky Píchové, Ivety Daňkové a Markéty Votavové.

Hvězdná noc (vypravování)

Sešli jsme se ve škole proto, že se učíme v přírodovědě o hvězdách a blížil se Halloween. Byla to společná noc, ke které se připojila kromě hvězd i oslava Halloweenu a opékání vuřtů. Vyrobili jsme si strašidelnou dýni, ale když jsme přišli do školy, byla špatná. Zkazila se nám v teple.

Ohniště jsme si udělali na zahradě. Nejdříve nám nešlo vykopat, protože zem byla suchá a tvrdá, ale pak jsme přišli na nápad. Přinést kameny, poskládat je dokola a ohniště bylo hotové.

Šli jsme zpátky do třídy. Paní učitelka nám rozdala kvíz o hvězdách, který mi šel moc dobře. Tajenka vyšla DALEKOHLÉD. Také jsme si psali do sešitu morseovku. Morseovka mi šla, protože jsem byla na táboře a tam jsme se ji už učili. Také jsme se učili písničku, která se jmenuje Příšera. Je krásná, srandovní, ale i strašidelná. Trochu jsme se ji naučili a šli zapálit oheň.

Když oheň plál, běželi jsme pro špekáčky a opekli si je. Přinesli jsme si také spacáky a dali je na lavičky. Sedli jsme si, povečeřeli a pak jsme zpívali „Pějme píseň dokola“. Postupně jsme zazpívali všechny písničky, které jsme se učili.

Uvnitř jsme pak měli další záležitost. Ve škole jsme si už dříve vyrobili z ruličky od toaletního papíru a z barevného papíru takovou věc na promítání souhvězdí. Každý si vyrobil svoje. Já jsem si například vyrobila STŘELCE a Kikina OL TÁŘ. Baterkami jsme ruličky prosvítili a souhvězdí se nám krásně objevila na zdi.

Pozdě večer jsme šli na pole pozorovat oblohu. Viděli jsme Velký vůz, Malý vůz, Kasiopeju, Kuřátka a Mléčnou dráhu. Pája přišla na to, že její baterka dělá dlouhý paprsek ve vzduchu. Připadali jsme si jako v planetáriu. Jenom Jirka nedával pozor. Paní učitelka mu řekla, aby ukázal známé souhvězdí. Jirka někam ukázal a představte si: byl tam Jižní kříž. Také jsme si s baterkami vysílali morseovkou vzkazy, ale moc nám to nešlo.

Když jsme přišli zpět do školy, převlékli jsme se za strašidla. Vyrobili jsme si je doma, aby bylo překvapení. Udělali jsme si rej masek v družině. Byla to velká sranda. Když se rozsvítilo, všechna strašidla a obludy zkameněly, protože jim světlo vadí.

Odbyl svůj čas a my jsme se připravili ke spánku. Paní učitelka nám hrála na kytaru a zpívala ukolébavky. Ale strašidelné bylo, že klukům někdo svítil do oken. Nebo si to vymysleli? My, holky, jsme usnuly asi v 1.00 hodinu, ale kluci „prudili“ asi do 3.00 hodin do rána. Noc byla rušná a nepříjemná, zem byla tvrdá a bylo tam vedro, které se nedalo skoro ani přežít. Ale přežili jsme.

Hvězdná noc se mi moc líbila. Víme spoustu věcí o hvězdách, například, že si stačí odpočítat šest dílků a najdeme Malý vůz. Strašně se mi tu líbilo, a proto se mi nechtělo domů.

ROZHOVORY, NÁZORY

Rozhovor s panem ředitelem Horváthem

Pane řediteli, co budete dělat o vánočních prázdninách?
Budu doma, když bude snít, pojedu na hory.

Co se vám vybaví, když se řekne Vánoce?
Samozřejmě rozzářený stromček, pod ním sánky.

Máte nějakou veselou historku z Vánoc?
Asi klasická příhoda z mnoha rodin, převržený stromček.

Jaké vánoční zvyky dodržujete?
Zdobíme stromček, k večeři máme kapra a salát, večer jdeme na púľnoční.

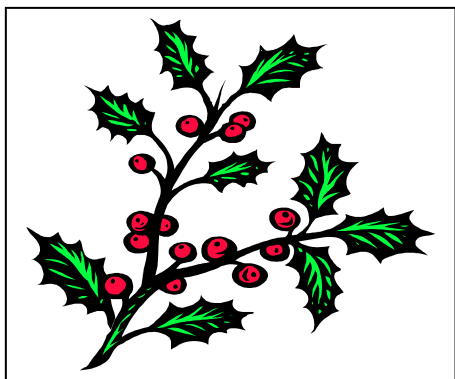
Necháváte nakupování dárků na poslední chvíli nebo nakupujete předem?
Dárky nakupuji na poslední chvíli.

Když jste byl malý, určitě vás některý dárek potěšil nejvíc. Vzpomenete si, který to byl?
Byly to sánky, proto mám představu Vánoc spojenou se stromčkem a sánkami.

Máte nějaké zvláštní přání k Vánocům?
Přál bych všem, aby byli zdraví. To přeji i všem čtenářům časopisu Blík, hodně štěstí, zdraví a spokojenosti v novém roce 2007, ať je lepší, než byl ten letošní.

Děkujeme za rozhovor

Markéta a Tomáš

Můj nejlepší zážitek

Nejlepší zážitek z poslední doby se datuje na Mikuláše. Naše třídní paní učitelka sice moc nevěřila, že dáme dohromady mikulášské vystoupení pro mladší spolužáky, ale povedlo se. Největší zásluhu na tom měly Lucka s Terezou, kdyby nebylo jich, nikoho by to asi nenapadlo. Náš program byl asi takový: nejprve se všichni ze třídy oblékli do kostýmů, Mikuláš byl velký a hodný, andělé roztomilí a čerti milí i strašidelní. Největší strach šel asi z Jindry, prostě to byl takový Lucifer.

Když se všichni oblékli, šli jsme do naší pobočky ve Výstavní ulici. Tam jsme obešli všechny třídy, nadělili jsme dárečky a vrátili se zpět do školy, kde jsme prošli pavilon prvního stupně. Bylo vidět, že některé děti se opravdu bály, ale nakonec zaspívali všichni, tak to bylo v pohodě.

Byl to opravdu skvělý zážitek a určitě bych si ho chtěla alespoň jednou zopakovat.

Markéta

Můj nejlepší zážitek

Tento den byl nejlepší v tomto roce. Každý rok na Vánoce jezdíme do Oseku za psychicky a fyzicky postiženými občany. Vždycky jim přivezeme nějaké dárky a oni mají ohromnou radost. Strašně rádi povídají a hrají s námi hry. Mnoho lidí odsuzuje ostatní za to, jak vypadají a je jim jedno, že ti lidé mají také srdce a svůj vnitřní život.

Už jsem byla v Oseku asi třikrát nebo čtyřikrát a vždy odtud nechci domů. Jsou zde úžasní lidé, jsou strašně šikovní, hodní a zábavní. Umí krásně zpívat a hrát na různé hudební nástroje. Skoro každý z nich má rodinu a domov, kam se po určité době vracejí. Nemám tam žádného svého oblíbence, všechny mám moc ráda a vždy se na ně moc těším.

Gábinka

MALE ZAMYŠLENÍ

Zimní krajina Petra Tíková

Já si myslím, že kdybychom se zeptali několika lidí, co si myslí o zimě, většina z nich by řekla, že ji nemají rádi. Pořád je zima, mrzne, všude jen samý sníh, na silnicích náledí a spousta nehod. Jen málo lidí se zima líbí. A přitom když se zamyslíme nad zimní krajinou, je to něco nepopsatelně krásného. Zkuste si projít se třeba zimním lesem, abyste viděli tu krásu.

Když jsem šla na procházku zimní krajinou, bylo mi nádherně. Sice bylo pod nulou a já byla navlečená jako děda mrázik, ale stálo to za to. Stromy, které vedly podél silnice, byly zachumlané do zářivě bílé peřiny, a po zemi se rozkládala plošina namrzlého třpytivého sněhu.

Na některých dubech se ještě usilovně držely lonské uschlé listy. Občas jsem narazila v lese na uřezané stromy, po kterých tu zbyly jen kousky kmenů přizdobené drobnými vločkami.

Zkrátka zimní krajina je něco krásného. Když se na ni díváte, nemůžete říct, že by vás čímsi neokouzila. Co můžete chtít víc, než když se ráno probudíte, vykouknete z okna a vidíte bílé stromy, které obklopuje zářivě bílý sníh. Zima prostě kouzlí na stromech a okolo divy.

NAVŠTÍVILI JSME

Výchovný koncert

V úterý 12.12. navštívili žáci 2. stupně naší školy koncert v ZUŠ ve Vodňanech.

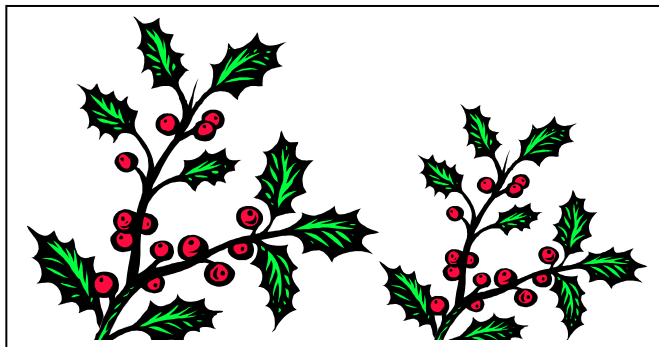
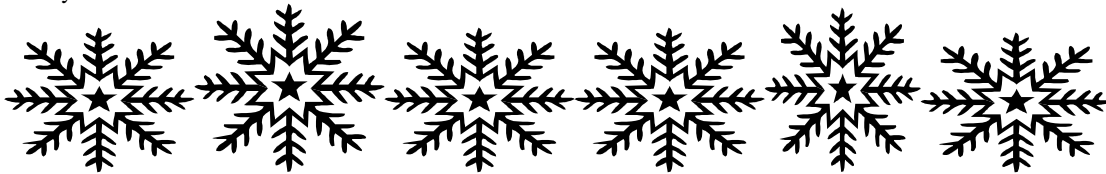
Představil se nám mezinárodní klavírní virtuos SERGEJ PEREPELIATNYK, který vystudoval v Charkově a v Kyjevě. Koncertoval na Slovensku, v Irsku, Skotsku a Anglii. Šest let působil jako korepetitor v Českých Budějovicích.

Slovem koncert provázela Mgr. Ludmila Žofková, každou skladbu uvedla a dozvěděli jsme se i zajímavosti o skladatelích. Na koncertě zazněly tyto skladby:

1. J.S.BACH – Preludium c moll
2. W. A. MOZART – Fantazie d moll; chléb s máslem (pro děti)
3. L. van BEETHOVEN – Sonáta Měsíční svit
4. F. CHOPIN – Nokturno e moll
5. F. LIST – Sen lásky

Na závěr jsme ještě vyslechli přídavek Let Čmeláka od ruského skladatele N. RIMSKÉHO – KORSAKOVA, který byl zahrán opravdu brilantně.

Myslíme si, že koncert většinu z nás zaujal. Jsme rádi, že si tak významný umělec našel čas hrát pro žáky v našem městě.

Dominika Jarošová
3.B

Paleček má malý raneček.
V ranečku má velký koláček.
Kéž by Paleček unesl raneček.

Paleček domů přinesl raneček
A maminka mu dala kopu vajíček.

Markéta Chmelíková
3.B

Milenčin Paleček
Chtěl by nosit věneček,
Nosí ale klobouček,
Válí, válí se mu v něm
brouček.

A na konec ještě něco pro pobavení

Výroky slavných

- Neštěstí nechodí nikdy
samo.....Marx a Engels
- Říkám holou pravdu.....inspektor Kojak
- Nemáte oheň.....Prometheus
- Nedělej mrtvého
brouka.....Yoko Ono
- To je tvrdý oříšek.....Popelka
- Jsem z toho na
větvi.....Tarzan
- Přijali nás
chladně.....Amundsen
- Mám to v krvi.....Freddie Mercury
- Nestavte se mi na
odpor.....Ohm
- Být zářivým příkladem.....přísluví v
Černobyli
- Už jsem v obraze.....Mona Lisa

Ftipky

PERLIČKY Z POJIŠŤOVNY

Když jsem přijížděl domů, vjel jsem omylem do jiného dvora a naboural do stromu, protože ho doma na tomto místě nemám.

To druhé auto do mne nabouralo bez jakéhokoli předchozího varování.

Myslel jsem si, že mám stažené okénko. Zjistil jsem ale, že je zavřené, když jsem Vystrčil ruku ven.

Srazil jsem se se stojícím nákladním automobilem, když přijížděl z opačného směru.

Ten dědula, kterého jsem porazil, by se na druhou stranu silnice stejně nedostal.

Chodec do mne narazil a pak mi skočil pod auto.

Ten chodec váhal, kterým směrem se má vydat, a tak jsem ho přejel.

Přejel jsem krajnici, pohlédl jsem na svou tchyni a sjel jsem z náspu.